Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

Липень -- 1947 -- July
Рік III., ч. 7. — Vol. III., No. 7

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Редакції:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton

Адреса Управи:
YOUTH, 8317 - 105th Street, Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Editor:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton.

Address of Manager:
YOUTH, 8317 - 105th Street, Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

Голоси Наших Читачів

I think that the article written by Miss Helen Ciz of Daysland, Alta., should make us think more seriously. It's too bad that we have only two such schools in Canada. Only a very small percentage of our youth can benefit by attending them.

G. C. — Edmonton, Alta.

From the last few issues of the YOUTH I noticed that most of the new subscriptions were acquired by priests. Well, where are the UCY members? It should be in their interest to spread the circulation of their paper, should it not?

A priest — Edmonton, Alta.

In the last issue (June) half of the "Social Whirl" section was devoted to the activities of the Manitoba section of the UCY. That's a sign that the youth in that province is very active.

S. L. — A YOUTH reader.

Your little YOUTH is super. Expand and keep up the good work.

B. L. K. — Vancouver, B. C.

The Ukrainian article "А що ви думаєте?" in the June issue, should be reprinted in other Ukrainian papers. It would give the older people a correct view of our youth.

G. M. — Mundare, Alta.

Most of the pictures published in the YOUTH are from Ontario and Alberta. How about seeing some pictures of the UCY in other provinces?

A reader from North Star, Alta.

"Юнацтво" повинно бути в кожній українській хаті, якщо ми хочемо здобути нашу молодь. Кличте до читачів, щоб здобували нових читачів і самі передплачували другим.

А. Г. Б. — Вен Дайк, Міш.

На мою думку частина ЮНАЦТВА що під заголовком **"Social Whirl"** повинна бути ціла в українській мові. Тоді наша молодь напевно скоро навчилася б читати рідною мовою, бо кожний цікавий знати що про него пишуть.

Н. Д. — Келгарі, Алта.

ЮНАЦТВО YOUTH

Рік III. Число 7. Едмонтон, Алберта. Липень, 1947.

Прийшли Вакації

Вже скінчилися дні, що їх много з нас так часто рахували. Вже можемо відсунути книжки, що їх ми щодня носили зі собою. Вакації, що на них ми так довго ждали, вже перед нами.

Не одно з нас вдасться до міста, до роботи. Одні, щоб помогти нашій родині; інші, щоб роздобути дечого, щоб мали чим в кишені дзеленькати. Другі будуть брати життя легенько — будуть відпочивати, забавлятися, плавати, читати. Будуть пильнувати, щоб вечорами довго не чувати, бо це шкідливе їхньому здоровлю. Вони не будуть ані за тяжко працювати, ані за довго бавитися, ані в інший спосіб себе перемучувати. Але є одно, що ми всі не повинні забути в часі цих вакацій, а саме, щоб все бути близько Христа. Ми не допустимося нічого такого, що нарушилоб Його приязнь.

Ніхто з нас нехай не дає вакацій для своєї душі. Все, що нас обовязувало передше, обовязує й тепер. Отже будемо починати кожний день побожною молитвою. Жадної неділі не опустимо Служби Божої. Багато будуть приходити до церкви кожного ранку, якщо є нагода. Через цілий день будемо памятати, що ми Божі діти. Вечером ніколи не підемо на спочинок без молитви подяки і віддання себе Богові.

Надівсе памятаймо одно: не дивімся на те, що другі про нас скажуть. Робім те і так, як Христос робивби на нашім місці.

Кожний день цих вакацій дасть нам багато нагод стати ліпшими. Користаймо з них. Не оминаймо їх. Будьмо свідомо того, що ще ніхто не одержав нічого за ніщо, ані багато за мало що. Якщо хочемо скористати з цих вакацій, мусимо старатися про це.

Навіть і в часі вакацій памятаймо, що ми є члени Українського Католицького Юнацтва!

Всім Без Різниці

Хлопці і дівчата, особливо дівчата, люблять мати книжочки, що в них збирають підписи визначніших людей. Ці книжочки називаються "отоґреф букс". В них звичайно находяться підписи учителів, приятелв, гостей, і т. д.

Так є тепер. Але колись так не було. Колись мали подібний звичай, але замість підписів в них списували що хто найбільше любив; подавали в них імена людей, що з ними найлюбіше приставали; інструменти, що на них найохотніше грали; авторів, що їх залюбки читали; забави, що їм любили віддаватися; страви, що їх любили споживати; краї, що в них бажалиб жити; околиці, що їх хотіли б побачити і т. д. Коли хто переглянув чиюсь таку книжочку, той міг відразу відгадувати вдачу даної особи.

Подібний записник полишила по собі славна, фільмова зірка — Ева Лавалієр. А чи знаєте, як її "отоґреф бук" виглядав? Ось все, що було в нім подане:

Найцікавіша книжка — св. Письмо.

Найлюбіша пожива — Хліб Ангельський (св. Причастя).

Найприємніше заняття — молитва.

Найлюбіше імя — Ісус.

Найбільше бажана країна — небо.

Це записки світової слави зірки, що померла в опінії святости! Чи твої записки, дорогий молодче і дівчино, подібні до тих?

An Englishman, who was visiting the United States for the first time, was driving along a highway and saw a large sign reading: "Drive slow. This means you." He stopped in surprise and exclaimed: "My word! How did they know I was over here?"

НАШ БУДУЧИЙ ПРОВІД

Ми все відчували брак доброго проводу, а найбільше відчуваємо його тепер. Священики-парохи не можуть все за нас зробити. Треба, щоб ми, юнаки, взялися до діла. Ми не повинні робити нашим провідникам-парохам перешкод — ми повинні їм у всім помагати. До цего треба нам набути трохи більшу міру релігійної і національної свідомости. Середником до цего є Курси Провідників УКЮ.

Для нашої вигоди ці Курси цего року відбудуться і в Едмонтоні і Саскатуні. Кожний український юнак повинен усвідомити собі, що це належить до його обовязку прибути і взяти участь у цих Курсах. Оправдані можуть бути тільки ті, що їм це зробити є обсолютно неможливо.

Наше число на Курсах посвідчить скільки ми дбаємо про збереження того всього, за що тисячі тисяч наших рідних не вагались терпіти жорстокі муки і переслідування у Старім Краю і радо життя віддавали в обороні цих цінностей.

Покажім всім, що ми хочемо бути гідними дітьми наших славних батьків. Наша присутність на цих Курсах буде доказом нашої доброї і щирої волі.

Жиймо Молодечим Життям!

Українська молодь в Канаді поділена на дві части. Одна частина належить до УКЮ, а друга ні. Тому тепер головне завдання членів УКЮ повинно бути: зєднати всю українську молодь під одним прапором УКЮ.

Це є велике і трудне завдання. Воно вимагає великих зусиль праці і посвяти. Одначе не треба виконувати чогось надзвичайного, щоб це завдання здійснити.

Першусього, треба молодь, що є поза УКЮ, любити і нею цікавитися. Говорити її про товариство УКЮ. Заохочувати її та приводити на збори. Даймо її вруки свій молодечий часопис. Розповідаймо її про осяги УКЮ. Покажім її, що ми раді мати її в наших рядах. Та це тільки одна сторона нашого завдання.

Друге, що маємо зробити, це те, щоб так провадити наш місцевий відділ, щоб всі молоді, що до него не належуть, самі просили, щоб їх приняти. Отже насамперед мусимо бути правдиво живими, діяльними членами нашого відділу. Мусимо рухатися, працювати. Молодь, яка вона і не була б, все любить бути там, де кипить життя-праця. Тому оживім наш відділ. Подбаймо, щоб в нім всі мали належну розривку, а заразом і користь. Подбаймо про бібліотеку, де була б цікава література. Берім живу участь у житті нашої парохії. Запровадьмо у себе вечірки, що їх переводиться на дискусії різних справ. Запрошуймо до себе сусідні відділи, робім контести у бесідництві, дебати і т. д.

Зробім наш відділ живим і діяльним, а тоді не буде ніякої трудности у приєднуванні йому нових членів. До него всі будуть горнутися. Однак, щоб це виконати, треба співпраці між членами відділу і зарядом. Якщо кожний заряд, відділ і член УКЮ виповнив точно все, що до него належить, що за великий поступ зробило б УКЮ по цілій Канаді! А це можна зробити. Треба тільки хотіти!

Будьмо, отже, діяльні! Кожний окремо і всі спільно приступім до

спільного завдання — приєднати до себе ту молодь, що ще не є з нами. Це нам вдасться, тільки працюймо.

Ми любимо всю українську молодь!

Ми зеднаємо її разом під одним прапором Українського Католицького Юнацтва!

The Bulwark of Our Nation

In a recent issue of an American paper, "Our Sunday Visitor," a whole page was filled with articles of young Ukrainian writers. What struck our attention was a part of one sentence in one of these articles. It read: "The .... is Ukrainian in rite and religious customs, Catholic in Faith, and American in speech and action."

We do not quite agree with this statement. Here are our reasons.

The Ukrainian nation was not called into existence for the purpose of serving the Ukrainian rite, but on the contrary, the rite and religious customs are for the sake of leading the Ukrainian nation to salvation. Therefore, we cannot judge our nationality according to our rite. We are not Ukrainians because we belong to the Ukrainian rite, but because we come from the Ukrainian nation, which has its own ancestry, language, history, culture, and features.

As Catholics, we know that we are bound by natural and divine law to love our nation, cherish everything dear to it, and render it our services, including the sacrifice of our life, were it necessary. We cannot, therefore, be neither true Ukrainians nor faithful Catholics if we wilfully neglect even one single duty toward our nation, be it our language, culture, customs or anything else.

To overlook any of the essential elements of one's nationality (language), and ardently cling to anything, that is not essential (rite), is an improper thing to do.

It is well understood by everybody that we, Ukrainians, can hardly get along without the English language in the United States and even in Canada. This means only that we may use the English language when it is necessary. But no justification can be found for those, who neglect the use of their own language when there is no need for the use of any other.

We all want to be good Canadians or Amercians. Then let's take the advice of the late Governor-General of Canada, Lord Tweedsmuir, who, in his address to a gathering of Ukrainians, said that in order to be good Canadians, they must be good Ukrainians.

In view of all this we think that the statement, quoted at the beginning of this article, should have read something like this: "....... is Ukrainian in speech and action, Catholic in Faith, and loyal citizens of America."

ЧИ ВІН БОЯГУЗ?

Капітан Данько Савка був на відпустці в дома. В місточку йшла тепер мова тільки про геройські діла відважного Данька на війні. Передше часописи часто з похвалами висказувалися про завзятість в боротьбі молодого капітана. Тому не диво, що тепер, коли він був у родиннім місті, так багато говорили про нього, хоч він самий дуже мало розповідав про свої подвиги, але жартом звертав звичайно бесіду на іншу тему.

Три його приятелі ще з шкільних часів продумали перевести послідний тиждень його відпустки на ловах у недалеких лісах. Данько не дуже то захоплювався їх пропозицією, але вкінці згодився на їх настоювання, що такий відпочинок в лісах причиниться до його відсвіження.

В суботу раненько приїхав своїм автом Йосиф Ламаґа й забрав Данька. А заким запала ніч товариство вїхало вже досить далеко в ліси. В маленькім місточку, посліднім, що до нього була доступна дорога, вони лишили авто під опікою крамаря. Крамар вказав їм де можна знайти порожну каюту в лісі та винайми́в їм одну лодку до дальшої дороги. Вони відтак накупили ще дещо з поживи, поперекладали все з авта до лодки та відплили дальше в ліс озером.

А тоді, як складали вони речі до лодки, Данько вернув назад до крамниці та приніс звідтам ґальон ґазоліни.

“Таж ми маємо досить ґазоліни,” Йосиф запротестував. “Не бачу причини...”

“А тебе що обходить,” Филип Думка перебив йому бесіду. “Данько навчився в війську бути певним, що всього є подостатком.”

“Я думаю, що нам треба буде цього,” сказав Данько кладучи ґазоліну до човна.

“То все добре мати всього досить,” додав Ясько Куртій. “І тому я також докупив ще одну печенню, як ви виладовували речі з авта.”

Яськове замилування до їди було всім знане й в розвеселенню заподіяному його заввагами всі забули за Данькову ґазоліну.

Товариство добилося до призначеної кабіни вимучене й голодне та зараз почали приготовляти вечеру розложивши наперед вогонь. А апетит в них... аж дивував їх самих; все зачищували з смаком.

Вечера була вже на окінченню, як Юсько почав укладати пляни на завтрішний день.

“Найкраще буде коли ми скоро положимося спати. щоб ми могли взавтра рано встати та вибратися в дорогу ще перед сходом сонця. Яких милю відси є невеличке озеро й є можливости, що ми зможемо заглянути оленя чи серну як вони раненьку будуть приходити пити воду.”

“А чи не могли б ми засістися коло нашої каюти й дожидати тут якої серни?” Ясько запитав. Він не любив дуже екзецирки.

“Ні.” пояснив Филип. “Коли ми хочемо сполювати якого звіра, то ми мусимо шукати за ним, а не чекати аж він прийде до нас. Подумай тільки, який гарний апетит будеш ти, Яську, мати на снідання по три-чотири годинній мандрівці, коли вкінці ми притаскаємо сюди немалого оленя.”

“То ти думаєш, що ми мусимо вибиратися так раненько й то без снідання?” Яськове лице захмарилося. “Чому ж не сказали ви мені наперед, що ви задумуєте так поступати, заким ви вговорили мене брати участь в тих ловах? Чи ви хочете, щоб я зомлів у дорозі?”

Нема страху. Як ти зомлієш, то вистарчить тільки дати тобою нурка в озеро, а скоро очуняєш назад,” сміялися товариші. “Не бійся нічого тобі не станеться.”

“Отже згода,” докінчував Юсько. “Значиться, ми вибираємося взавтра в дорогу перед сходом сонця. Ну, то до роботи, зачищуймо стіл та виложім наші речі, щоб були готові на завтра рано.”

Данько поміг чистити стіл та мити начиння, але він не розпаковував своєї рушниці та не виставляв своєї ловецької торби.

Юсько мав уже все своє готове заким завважив, що Данько не бере участи в приготуванні.

“Що є, Даньку?” він запитав. “Чи ти не будеш приготовляти своїх річей, щоб завтра рано можна скорше зібратися в дорогу?”

“Я розумів що ви задумуєте завтра пішки йти до того озерця, чи не так?” Данько запитав Юська.

“Так, Даньку, то найближша дорога.”

“Ну, то я б хотів уживати взавтра рано човен,” продовжував Данько, “як вам це не буде на перешкоді. Я поїду назад озером. Правда, буду мусів стратити приємність тих ловів, але сподіюся бути назад на час обіду.”

“А це що?” домагався вияснення Филип. “Ми вибралися сюди, щоб разом іти на полювання, а не ділитися та мандрувати поосібно.”

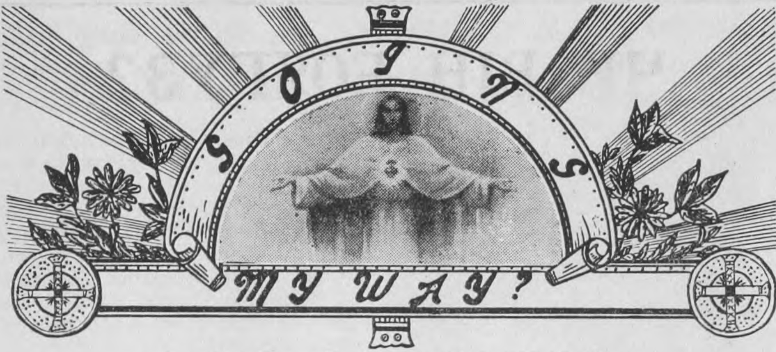
“Як ти не хочеш іти з нами завтра,” говорив дальше Юсько, “то я не бачу чому ти не можеш уживати човно... Але...”

Він зупинився. Ясно було, що він чекав на пояснення Данькового поступовання.

“Завтра є неділя,” почав спокійно Данько. “Я є католик, ви знаєте. І я взавтра йду на Службу Божу.”

“Але ти тепер на вакаціях.” протесту-

(Продовження на стороні 6-ій)

by Brother S. Methodius, F. S. C.

HOW TO PREPARE FOR MARRIAGE

"Learn Frugality"

If you give the girl the idea that she can marry you for money, she may want to marry you for alimony. Put her on a diet now or she may put you on a diet later on.

Some time ago one of the old boys came back to talk about the shipwreck of his marriage. His story was tragic. His wife had secured her divorce on the grounds of cruelty, sworn to by perjured witnesses. She was given custody of the child; and although she was a Catholic graduate of a convent school, she was keeping company with another man.

He needed to know the truth and so do you. This is what he was told: "Your courtship wrecked that marriage before it came into being. You bought that girl expensive presents when you had no business doing so. She was wealthy; you were a pauper, working your way through school and having a hard time doing it. You were afraid she would think you were a piker; you were blind in your love for her; you wanted to make sure she would never have to turn her hand to anything."

"Exactly," was his reply. "I was a fool — I can see it now. But what gets me is that she showed no appreciation for all I did for her. I worked hard to give her everything, and I was successful. I felt that to get ahead, I must start a business of my own. I did it, and the shoestring I started on netted me a modest living the first year, and six thousand dollars the second. I turned everything to her. My business could have been sold for fifty thousand dollars when the war broke out, but in the hurry to get in, I let everything slide, and when I came back there was no business left — and no wife. Fine appreciation for a convent girl to show!"

Again the point had to be driven home: "If she didn't appreciate you, it was your own fault. You never let her build up the power of appreciation. You forget that this is a subjective thing. Marriage is a spiritual affair, and its spiritual qualities are brought out by mutual sacrifice. You never let her make any sacrifices. Appreciation of anything depends upon what you put into it; free gifts are held in contempt. What makes a long-suffering wife pick her husband out of the gutter for the five-hundredth time and nurse him along when the whole town demands that she turn him out? She sees in him redeeming qualities no one else can see; her appreciation of him, his value in her eyes, has been built up by the sacrifices she has made for him. And since he has made no sacrifice for her, she has no appreciable value in his eyes."

"You love her yet, in spite of all she has done to you and because of all you have done for her. If she would come back to-morrow you would welcome her, not only for the boy but for your own sake."

"I would, absolutely," was the quick response. "And the reason you would is because you have done so much for her. But you could not expect her to be anything but selfish and heartless when you never gave her a chance to sacrifice anything for you."

Look over the happy marriages you can recall — the kind that last until the golden wedding. You will find in every case that the beginning was not so rosy: there was sickness or financial difficulty, perhaps both; there was something that demanded sacrifice on both sides, and when love outlasted those difficulties it became everlasting.

If you want to learn frugality, keep an expense account. You may spend money foolishly, but it hurts to put it down and look it over again every time you add another foolish item. And don't spend all your money on crazy presents and crazier cover charges. Put her on a diet. Teach her to walk. Train her while she's young.

"Who shall find a valiant woman? Far and from the uttermost coasts is the price of her. The heart of her husband trusteth in her, and he shall have no need of spoils. She will render him good, and not evil, all the days of her life. She hath sought wool and flax, and hath wrought by the councel of her hands. She is like the merchant's ship, she bringeth her bread from afar....

(Continued on page 11)

A REQUEST TO U. C. Y. LOCALS IN ALBERTA

The Leadership Course which is to be held in Edmonton, July 2-27, is sponsored by the U. C. Y. of Alberta and is therefore a task to be shared by all Clubs throughout this province. The fact stands clear that this undertaking requires financial support from all locals. We believe that all local committees will consider this problem and will contribute their share. We regret to say that it is impossible for everybody to attend this Course. but the general welfare of our progressing youth will depend on your help.

The Edmonton youth has realized the importance of this matter and has already contributed its share — $25.00.

We hope that the splendid example of the Edmonton U. C. Y. will encourage all Clubs in the province. We request you all to take heed of this matter and give generously.

Your help will be greatly appreciated and will contribute that much more to achieve our program.

Dreams

"Dreams are the product of the imagination," stated Mary Stepanik as she opened the discussion on "Dreams" at the regular U.C.Y. Round Table Discourse in Kenora.

While we sleep we lose the control of our intellect and our will over our imagination. The stimuli which, during the wakened state act upon our external senses and control the activities of the body and mind are absent. As a result dreams are simply uncontrolled imagination.

Dreams possess a number of characteristics. They have a decided appearance of reality, but they lack coherence, as well as consistency. Exaggeration is very common.

Dreams may arise from various stimuli experienced during sleep. They may have their origin in worries, problems, or fears. They may result from a very strong or impressive imagination during the waking state, and so review the day's happenings in sleep. Or they may arise from sensual sensations.

Sleepwalking is caused by a strong motor impulse. In a waking state it is possible to check this motor impulse. Some people carry out their motor dreams with complete bodily action.

Psychoanalysis makes use of dreams.

There followed a discussion on the superstitious belief in dreams. All this was waved aside as definitely superstition.

Dreams are caused by uncontrolled imagination, and their content is influenced by our actions and our impressions during the waking state.

ЧИ ВІН БОЯГУЗ ?

(Докінчення зі сторони 4-ої)

вав Филип. "Чи не мігби ти з раз її опустити?"

"Так, але неділі прихдоять також підчас вакацій," відповів Данько усміхаючися. "А в неділі все є Служби Божі."

"Але по всім тім, що ти перейшов на війні, певно нема тепер причини, чому ти мавби боятися опустити єї цей раз тим більше, що ти тепер на відпочинку..."

"Певно, що так, Даньку," притакував Юсько. "Таж ти тепер у лісах і не треба тобі боятися..."

"Хто чого боїться?" перебив Ясько. "Чи ж ви, товариші, не знаєте, що ви говорите до жовніра, до капітана відзначеного за неустрашиме геройство? Як Данько хоче йти на Службу Божу чому пробувати відмовляти його від того?"

"Правдою є," пояснив Данько, "що я боюся опустити Службу Божу в неділю. Вам треба знати, що Католики є свідомі того, що опустити Службу Божу в неділю чи свято без важної причини є тяжким гріхом, бо ми тим противимося, щоб віддавати честь Господу Богу."

"Але куди ж ти підеш на Службу Божу?" запитав Юсько.

"Я розвідався вчера в крамаря, як я купував ґазоліну. В другім місточку Г.... є індіянська місійна каплиця і в ній буде взавтра правитися Служба Божа."

"Але Г.... буде яких вісім миль ще від нашого місточка віддалене."

"Я знаю, але я думав попросити в тебе, Юську, авта на завтра. А хочби прийшлося мені перейти тих вісім миль, то я вернуся з так за добрим апетимом, як ви по вашім полюванні."

"Та то без потреби йти пішки, чомуж би я не мав позичити тобі авта?"

"Слухайте, хлопці, чи не можливо було б нам усім піти взавтра з Данькмо?" запитав Василь. "Я й так ще ніколи не був у католицькій церкві та навіть не маю поняття як виглядає Служба Божа."

"Дуже добре," завважив Юсько. "Ми поїдемо взавтра з Даньком на Сл. Божу, а відложимо наше полювання аж на пополудне. Я не встидаюся признатися, що це мене дуже здивувало почути від Данька, що він боїться опустити Службу Божу. Ми добре знаємо, що в нього є подостатком відваги..."

"Певно," сказав Филип. "Але ми рідко коли думаємо про Бога, небо чи пекло так як Католики. А можливо, що й ми повинні, знаєте... Мені здається, що Данько нині показав нам іншого рода відвагу, можнаб єї назвати моральною відвагою, як хочете."

Данько пригадав усім, що добре буде вдатися на спочинок, бо треба рано вибиратися в дорогу. Слідуючого ранка всі чотири молоді юнаки пішли на Службу Божу до маленької індіянської каплички.

And Now It's

A BIRD'S EYE VIEW of the U.C.Y. of CALMAR, ALBERTA

From the Past:

The Calmar U. C. Y. was organized in February, 1941 by Rev. S. Shewchuk, OSBM. It then had 33 members. The first executive consisted of Fred Hannas, president; John Sikora, vice - president; Alexandra Sych, secretary; Andrew Likacz, cashier; Nellie Sowiak, Olga Olekshy and Peter Manchak, controllers; Maurice Podgurny, reporter; Kay Hannas and Mike Sikora, social committee.

Main Activities:

Tea for members and parents, June 15th. Visited by Edmonton Club, December, 1941. Sent two delegates, Alexandra Sych and Sophania Hannas to convention at Edmonton. First anniversary banquet held at Calmar hall, February, 1942. Sent Paul I, and Irene Workun as delegates to Saskatoon in June, 1943. Tobey Sereda and Steve Manchak were sent to Edmonton as delegates, February, 1944. Mother's Day concert held in local hall, May, 1945. Leon Likacz and Steve Manchak went as delegates to the U. C. Y. Convention at Radway, Alta., August, 1945. All members motored to Chipman, Alta., and to Radway to attend both conventions. Many successful hikes, dances, card and theatre parties were also held by the members.

Donations:

Catholic Congress at Winnipeg	$10.00
Parcels overseas	15.00
St. Basil's Institute	25.00
"Youth" Magazine	25.00

Present Executive:

Walter Sowiak, president; Steve Manchak, vice-president; Emily Spilak, secretary; Alexandra Sych, treasurer; Tobey Sereda, secretary-treasurer; Phyllis Podgurny, reporter; Steffie Sikora, Alex Sych, Nellie Sowiak, Emily Spilak and Steve Manchak, social committee.

A Glimpse at the Members:

Walter Sowiak — A president of great abilities. Happiest when he can conduct meetings in English.

Alexandra Sych — Treasurer. Our trustworthy member. Personality—coy and good natured.

Emily Spilak — Secretary for the last four terms. Quiet, full of fun and very determined.

Steffie Sikora — Past history: Has always stuck around. Present symptoms: Is still sticking around. Personality: Lot of fun, good sport.

Leona Manchak — Properties: Tall, brown hair, blue eyes. Destination: The country beyond.

Betty Hayduk — Ambition: Travel, good vacation and a good time. Destination: Where all good people go.

Maurice Podgurny — Pleasant company. Well liked by all.

Steve Manchak — Pet saying: "Who has a cigarette around here? Weakness: Eating. Destination: Some place where there's a lot of women.

Tobey Sereda — Ambition: To work in a brewery. Pet sayong: "Let's have a party, Steve."

Mike Spilak — Pet saying: "We've just got to do it." Personality: Can't be beaten.

Fred Sikora — Personality: Swell. Habits: Developed good ones.

Nellie Sowiak — You can count on her. Her weakness: Her boy friend.

Eleanor Sereda — Friendly, diligent and quiet. Newest member — a great big "Welcome."

Andrew Hayduk — Ambition: To keep out of mischief. Destination: Wherever God leads him.

Joe Sikora — Very companionable. Attitute: Perfect.

Margie Sowiak — Quiet little Miss, but not until you get to know her. Very delightful.

Maxine Hayduk — Ambition: Nursing. Weakness: Quiet, dark and handsome ones. Destination: Bermuda.

Angeline Hayduk — New member of U. C. Y. Welcome, Angie! Personality: Rates high.

Jean Podgurny — Ambition: To get back some of the money someone borrowed from her. Attitude: Couldn't be better. Destination: The south country.

Phyllis Podgurny — Ambition: To earn enough money to raise herself out of poverty. Destination: Some bachelors' organization.

Steve Hayduk — Attitude: Charming. Personality: We can't seem to discover it.

Rev. S. Kurylo — Moderator of their Club. Always ready to offer best advice. Ambition: To teach his members to speak Ukrainian properly.

Birdie.

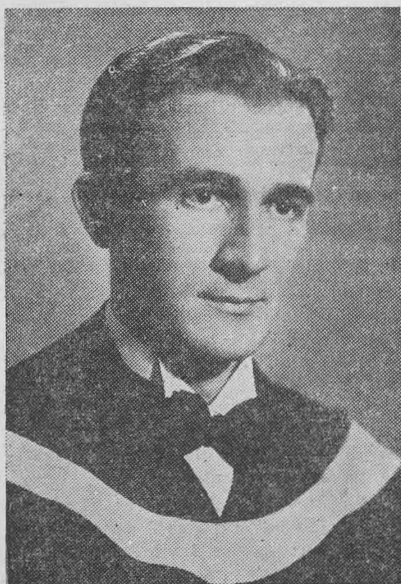
U.C.Y. PICTUR

UPPER LEFT—Mr. and Mrs. Bill and Doris Nahirnick of Holden, Alberta. Bill, of the Kopernick district, was an active member of the local U. C. Y. Club.

UPPER RIGHT—Eugene Pihowich, U. C. Y. member, Mundare, Alta. He is seen beside the Oratorical Trophy donated by the Basilian Fathers, after winning the Grade X Oratorical Contest. He delivered the speech of Winston Churchill on Communism.

JOE SEREDA

A graduate from the University of Alberta, who received a B.Sc. degree in pharmacy. For some time he served the Western Pharmacy in Edmonton, owned by his two brothers.

TURE PARADE

s
e
-

.
e
.
t
.

CENTRE — Students from Sacred Heart Academy and St. Joseph's College. Yorkton, Sask., who staged the feature "Ukrainian Youth Entertains." In the front row are: M. Bogusky and J. Lachman. Second row: D. Prystai, O. Kukura, J. Bayduza and O. Merko. Third row: J. Wacko, P. Pidkowich, P. Popyk and F. Sworik. 4th row: D. Lazor, W. Pasowysty and P. Cherney.

MISS ANNE SEREDA

A skilled and experienced pharmacist. Previous to her new position, she workek in the pharmaceutical department at the large T. Eaton store in Edmonton.

The Dominion at a Glance

The visitation of His Eminence Cardinal Tisserant to some of our churches in Canada is an historical event which will long be remembered. Word has come back to us that the Cardinal was greatly impressed with the great number of young people attending the church services and the various functions in his honour.

The St. Nicholas U. C. Y. of Winnipeg is at it again! This time they are conducting a campaign for old clothing to outfit those in need in the Ukraine. A very worthy project indeed and one which we think should be copied by other clubs across Canada, as the people in Europe are in desperate need of clothing.

We still require membership lists from many clubs, so we therefore urge all those locals who have not sent in a completed list to their Provincial Secretary as yet, to do so immediately. It is absolutely necessary that we have them here in the Dominion office at the earliest date possible. Your co-operation in this matter will be appreciated.

We extend heartiest congratulations to Mae and Fred Oste, whose marriage took place on May 17th. Mae is our very able Dominion Treasurer and has been active in U. C. Y. circles for many years. During her association with U. C. Y. club work, she has made many friends across Canada and we know that they join with us in wishing Mae and Fred every happiness for the future.... We are certain that if Mae manages Fred as well as she does the Dominion finances, all will be well.

As you already know, courses are being held in both Saskatoon and Edmonton. Much hard work and effort went into the planning and setting up of these valuable lectures, so we therefore urge as many members as possible to attend these courses, which will prove both interesting and educational. Students attending will come back home far more richer in knowledge.

The first annual drive for funds sponsored by the Ukrainian Catholic Council was inaugurated June 1st and will be carried on until December. The purpose of this drive is to obtain funds for the purchase of a building, which will be used by the Ukrainian Catholic Council and the five Ukrainian Catholic organizations of Canada. As Ukrainian Catholic Youth is one of the component organizations, it is our duty to assist in every way possible for the success of this campaign.

POWER OF PRAYER

"There are more things wrought by prayer than this world dreams of." The truth of this utterance cannot be over estimated. From time immemorial man's worshipping spirit has turned to prayer; be it the ancient Greek offering an ox to his god, the Indian brave asking for luck in his chase, or the Christian invoking God in his church.

The influence of prayer on the human mind can be recognized by the moral and physical effects on man. Notice those who spend their life in habitual prayer, their tranquility, their repose, their serenity. About them there is always an air of peace and kindness. An inner glow emanates from their soul and is reflected in their very being.

What is prayer that it should generate such energy, give such strength of will, fill us with such inner satisfaction? It is an effort to reach Someone who is all perfection. We commune with the Infinite source of energy and strength and from there draw our own energy and strength.

The efficacy of prayer lies not in the length but in the sincerity of its utterance. Better to say "Thy will be done" with heartfelt meaning than on our knees recite long incantations with only our lips.

"My words go up, my thoughts remain below,
Words without thought never to heaven go."

The best prayers are those that are simple and sincere. "True prayer is a way of life." Prayers need not always be said on bended knees. The slightest impulse to pray is recognized by God, and though our lips are closed, our hearts may ever ascend heavenward.

"Ask and you shall receive" has been verified by human experience. But we should not be surprised when we pray to God to gratify some whim of ours, and we are refused. Said St. Ambrose: "When you pray, ask for great things; ask not for what is transitory, but for what is eternal."

The miracles of Lourdes baffle the greatest scientists and yet their existence cannot be denied. Science may not be able to explain life's phenomena but the power of prayer is nevertheless manifest.

Today the need for prayer is very great. Lack of emphasis on religion has brought this world close to chaos. We must exercise our spirit by spiritual prayer if we want a better world, for prayer is power.

SOCIAL WHIRL

ONTARIO

ОТТАВА

Приємний День Матері

Матері української католицької парохії в Оттаві надовго памятатимуть День Матері, що їм справили цього року їхні діти. У цю сонішну неділю була тільки одна Служба Божа, о год. 9 рано. Ця Служба Божа була за матерів, кожний тоді у щирій молитві старався сплатити свій довг вдячности своїй матері, чи мав він її тоді коло себе чи ні. Молодь і діти гуртом приступили до св. Причастя.

У своїй проповіді при кінці богослуження о. парох В. Дрібненький, ЧСВВ., підкреслив як важним і заразом трудним є уряд української католицької матері. Притім також вказав на три чесноти, що уможливлюють цій матері виконати своє високе завдання, а це геройська любов, велика самопосвята і глибока побожність.

По Службі Божій УКЮ запросило своїх матерів на спільне снідання до церковної салі. Провід у цьому прийняттю взяли Марія Люба, Анна Пітура, Марія Хіта і Марселя Пащин — гостинний комітет організації. При кінці прийняття о. парох вніс присутнім матерям многолітствіє почім пані Е. Біберович промовила в імени матерів.

Вечером в церкві відправилася маївка. У своїй проповіді о. парох говорив про Божу Матір як джерело надприродного життя для цілого християнського світа.

По маївці відбувся концерт за проводом Сестер Служебниць. Це мабуть був найкраще вишколений концерт дітей, що коли тут відбувся. Ці діти вже мали один рік Рідної Школи Сестер Служебниць. У своїй вступній промові, Карло Филипович, голова УКЮ, присвятив цей вечерок всім присутнім матерям. Особливо можна було любуватися гарною українською вимовою діточок.

Концерт закінчився живим образом благальної молитви до Божої Матері.

ТОРОНТО, ОНТ.

На Правдивій Дорозі

Людська душа була голодна щастя від коли людський рід живе на землі й ніколи того голоду не заспокоїла. Ніколи не наситилась. Ну, де ж шукати щастя? Чим заспокоїти той голод душі? Особливо в молоді.

На це питання відповів наш Божественний Спаситель, Ісус Христос, вже тому дві тисячі літ, говорячи: "Прийдіть до мене всі струждені й обтяжені, а я успокою вас". Він кличе всіх до себе, всіх кличе за собою і веде на Божі стежки, на дорогу до щастя. Він обіцяє і дає, але треба брати.

Отже молодь із парохії М.Б.Н.П. в порозумінню із своїм парохом Впр. о. каноніком П. Каменецьким вибрала день 4-го квітня, в котрий спільно приступила до св. Причастя.

Дня 3-го квітня вечером Всеч. о. М. Горошко, ректор інституту ім. Митр. А. Шептицького, дав конференцію про святу Сповідь а о. парох провели молитву "Я грішний сповідаюся Господу Богу. . ." Сповідало чотири священики до пізної ночі. Так само слідуючого дня рано сповідало чотири, а Службу Божу служив о. парох. Співав хор під управою п. Г. Рудого. Більше як пів години два священики причащали. Всіх причастників було 450, а з того 300 молоді. По Службі Божій Впр. о. Др. В. Ваврик ЧСВВ, котрий прибув з Европи, виголосив промову про мучеників Українців-Католиків, неначе св. Павло. Радів із такої примірної молоді, подаючи її напрямні до витревалости так, як у перших днях Християнства. Під час цьої проповіди можна було почути слухом хід сліз.

В парохіяльній салі всі засіли до спільного снідання, що його розпочали молитвою. Впр. о. кан. П. Каменецький був господарем цього першого бенкету. Рівнож були відповідні промови: Всеч. о. В. Дзюрман, В.А. духовний провідник молоді, о. М. Горошко, о. М. Заяць. Тут знова о. Др. В. Ваврик дав всказівки як ділати проти зла комунізму. Говорив голова МУН, пан Павло Федун і пан С. Смерек із Ґрімзбі. Дальше говорила пані К. Кравс, голова ЛУКЖ, а пан Зеновій Бак, студент 13-тої кляси, говорив про УКЮ.

Слід згадати, що було багато молоді із других парохій, як Вест Торонто, Іст Торонто, Кичинер, Ґрімзбі та з рамени Українського Національного Обєднання.

На закінчення п. Д. Залуцький, голова місцевого відділу УКЮ, подякував всім за співпрацю, бо все було без винагородження. І хто ж веселійше почувався, хто певніше чувся, хто тревалійше щастя може осягнути, як не ті, що відчули щастя ласки Божої у своїх серцях.

Молоде! в Тебе велике серце! Усі свої сили посвяти для Христа і Його Святої Католицької Церкви — Українського Народу, на правдивій дорозі.

Ілля Витрикуш.

GOING MY WAY?

(Continued from page 5)

She hath opened her hands to the needy, and stretched out her hands to the poor. . . Her husband is honorable in the gates, when he sitteth among the senators of the land. Her children rose up and called her blessed."
— Proverbs.

MANITOBA

HONORED THEIR MOTHERS

St. Michael's Youth League celebrated Mother's Day on Sunday, May 11th, with a May Devotion Service at 8:30 p.m. in St. Michael's Church. This was followed by a tea at the Parish Hall. The hall was appropriately decorated and spring flowers and lighted tapers adorned each table. The tea was opened with a prayer led by our guest, Rev. J. Senkiw, from the St. Nicholas Church, Winnipeg.

As the first speaker for the evening, Fr. Senkiw spoke in a few well chosen words to all Mothers present. This was followed by the choir singing "Mnohaya Lita" in their honour. Following the tea, a program was presented. The highlights of the program were vocal solos by three-year-old Marilyn Jakul and a piano solo by little Ronnie Roznatowski. In addition there were selections by the mixed choir, the girls' choir and the childrens' choir. Also a vocal selection by Winnie Hladki which was very well received by the audience. The program was concluded by an address by another guest, a missionary, who recently arrived in Canada from the Old Country.. The master of ceremonies for the evening was Paul Ewasko.

* * *

HOLD FAREWELL PARTY

Members gathered at the home of Mr. and Mrs. Sawchuk on Monday, June 9th, for a farewell party in honour of Mr. and Mrs. Michael Hewko. They left on Tuesday, June 10th, for Three Rivers. Que., where they will make their future home. Michael was president of St. Michael's Youth League during the past year. Although they were in Transcona for only a short time, they lost no time in joining the club and the choir, and their leaving will be a great loss to both.

During the course of the evening, Father Boniface presented them with a gift on behalf of the club. The evening was spent with community sing-song and Miss Winnie Hladki rendered a few solos.

We wish them both luck and happiness in their new home, and hope that they will come back to visit us soon.

Mary Popowich.

SASKATCHEWAN

UKRAINIAN YOUTH ENTERTAINS

Gets 100% at Yorkton Musical Festival

This year the Yorkton Musical Festival was held on May 5th and 6th. The students of St. Joseph's College and the Sacred Heart Academy had six entries out of the total of 211. The St. Joseph's College Glee Club sang two English songs: "Blow, Blow, Thou Winter Wind" and "The Kentucky Babe;" the St. Joseph's College seven-piece orchestra played a medley of four Ukrainian tunes; the combined choirs of St. Joseph's College and Sacred Heart Academy sang two Ukrainian songs: "The Goat" and "The Youth"; and eight boys from St. Joseph's College and five girls from the Sacred Heart Academy staged a fireside ensemble — **"Ukrainian Youth Entertains."**

Every entry received first class marks. This testifies to a high quality training these boys and girls are receiving from the Christian Brothers and the Sisters Servants of Mary Immaculate, respectively. It shows that the Ukrainian youth is musical, and that the Ukrainian songs and music are of a very high cultural value.

The fireside ensemble—**"Ukrainian Youth Entertains"** was the highlight of the entire festival Eight boys and five girls, all dressed in resplendent Ukrainian costumes, staged an entertainment, for twenty minutes, that kept an audience of over three hundred persons spell-bound and most generous in the applause. Three boys formed an orchestra while five other boys and five girls danced Ukrainian folk dances and sang Ukrainian folk songs. The programme consisted of a "sword dance" by four boys, a song by five girls, a solo dance by a boy, a song (four parts) by boys and girls, a solo dance by a girl, a song by five boys, and a dance by five boys and five girls. The songs, music, dances and conversations were all presented in Ukrainian.

The adjudicator, Mr. John McTaggart, stated that the fireside ensemble — "Ukrainian Youth Entertains" was one of the most pleasing, entertaining and of cultural value in all the festivals that he adjudicated. "I should give you the marks only, while the Mayor of your city should thank you for showing us how youth could and should entertain itself," said Mr. McTaggart. He said the entry **"Ukrainian Youth Entertains"** was perfect, and gave them 100%.

The value of musical festivals lies not only in what is done by the competitors in the actual events, but chiefly in the "vocabulary of songs" which the contestants take away, the appraisal of their abilities, and the inspiration to become an ideal youth.

YORKTON CADET CORPS — ONE OF THE BEST

Brigadier Pleased With Showing of St. Joseph's Cadets

Late in May, the St. Joseph's College Cadet Corps was visited and inspected by Brigadier M. H. S. Penhale, C.B.E., General Officer Commanding Prairie Command. He was well pleased with their showing and rated this Corps as one of the best in Prairie

Command, an area including Saskatchewan, Manitoba and part of Ontario. Following the general salute, inspection and drills, the cadets gave a rendition of three songs, one of these in Ukrainian.

* * *

It is through the untiring work of Lieut. Bro. S. Methodius, Officer Commanding, that the St. Joseph's College Army Cadets became worthy of such praise by a high state official. (Editor).

SEVENTY UKRAINIAN CATHOLIC STUDENTS GRADUATE AT YORKTON, SASK.

The last Sunday in May was a great day at Yorkton. It was Graduation Day for seventy young Ukrainian students — twenty-five young women from the Sacred Heart Academy and forty-five young men from St. Joseph's College.

The annual commencement exercises took place at the Roxy Theatre in the afternoon. Rev. Fr. Kopiakiwsky, CSsR presided. The main speaker was Mr. Shabbits. The stage was beautifully decorated for this occasion with colors of both schools. The graduates from the Sacred Heart Academy were dressed in formal gowns of silk, satin and crepe and wore roses. The boys had bow-ties.

The musical program consisted of Ukrainian and English songs. A few items were rendered by the separate choirs, while the "Farewell" was sung by both choirs combined. The boys' choir was directed by Brother George, FSC., the girls' by Sister Tarcisia.

Greetings and salutations of the graduates were extended to the public by Peter Popik. The valedictory for the Sacred Heart Academy graduates was presented by Miss Mary Pawluck of Yorkton. She concluded it by expressing the gratitude of the entire class towards the Rev. Fathers, their spiritual directors; to the Sisters, their teachers; to their parents and classmates. The valedictory for the St. Joseph's College graduates was delivered by John Wacko of Oshawa, Ont. On behalf of his fellow students he exprsesed their great appreciation for the fine education and the many blessings they received from their parents, school and teachers.

The great day ended with a dance at St. Joseph's College in the evening.

List of Graduates

The graduates from the Sacred Heart Academy were: Joyce Barteski, Josephine Bayduza, Nellie Burtoway, Emily Churko, Helen Ciz, Stella Dorosh, Victoria Doroshenko, Natalie Glushka, Mabelle Glute, Helen Hrywkiw, Valerie Hrywkiw, Kathleen Kammermayer, Marie Kammermayer, Eileen Kohan, Rose Mandziak, Olga Merko, Veronica Novak, Eleanor Pankoski, Mary Pawluck, Minnie Pillipow, Bertha Pittner, Evelyn Scollnik, Sonia Stan, Orysia Syrnyk, Ada Znamirowski.

The graduates from St. Joseph's College were: Albert Bahry, William Bobyk, William Brosowich, Peter Chorney, Harold Chornoboy, Nicholas Dmyterko, Fred Fedyk, George Gallagher, Bohdan Hanuschak, Peter Harack, Stephen Harasymuk, John Hryhoriw, Hellar Hretchka, Ronald Katrensky, Stanley Kitz, Ludovic Kobzdey, Jerold Kokorudz, Anton Koroluk, Stanley Kottick, Walter Kowalyk, John Kuspira, Daniel Kutcher, Raymond Lazor, Peter Lubkey, Walter Lubkey, John Moshurchak, Eugene Murphy, Peter Okrainetz, John Pacholko, Michael Peszko, Peter Pidkowich, Stephen Piwniuk, Peter Popik, John Provik, Walter Rohachuk, Stanley Skaluba, John Skitsko, John Stachiw, Frank Sworik, Nicholas Verklan, John Wacko, Raymond Walsh, Harold Wynnyk, Ostap Zary, John Zurawell.

Presentation

During the program the outstanding students of both schools were presented with academy awards. Their names, as read from the stage by Sister Mactilda, are:

Emily Churko of Plainview, Sask., won the proficiency medal donated by His Excellency, Bishop B. Ladyka, OSBM., D.D. The medal was presented by Rev. Fr. Kopiakiwsky, CSsR.

Josephine Bayduza of Holden, Alta., won the medal for English, donated by Sister Elizabeth, SSMI, Provincial. Presented by Sister Benedict, Superior of Sacred Heart.

Ada Znamirowski of Glen Elder, Sask., won the medal for science, donated by J. P. Kowbel. Presented by Dr. S. Potoski.

Joyce Barteski of Preeceville, Sask., won the medal for mathematics, donated by Rev. M. Gregorychuk. Presented by Mayor Chas. A. Peaker.

Mary Pawluck of Yorkton, won the valedictory certificate, donated by the Reader's Digest. Presented by Ken Mayhew.

Olga Merko of Ethelbert, Man., won the medal for religion, donated and presented by Rev. M. Kolodiy, PP.

Jennie Lechman of Winnipeg, won the medal for oratory, donated by Rev. J. Pulak. Presented by George Hutchings, superintendent of schools.

Valerie Hrywkiw, Mitchelview, Sask., won the medal for Ukrainian, donated by Rev. G. Szyszkowisz, CSsR. Presented by Rev. Hawryluk, CSsR.

Grade XI medal donated by the Business and Professional Women's Club, was won by Edith Wolochatiuk of Ethelbert, Man., and presented by Miss Irene Shalley.

Grade X medal, donated by Mr. H. Baron, was won by Anne Skrypka of Grimsby, Ont., and presented by Mrs. H. Baron.

Grade IX medal, donated and presented by A. M. Kindred, LL.B., was won by Marie Nakoneshny of Linigan, Sask.

Brother Justin, president of St. Joseph's College, read the list of college awards.

Peter Pidkowich, Wynyard, was the winner of the proficiency medal donated by His Excellency, Bishop B. Ladyka. Presentation was made by Rev. Fr. Kopiakiwsky.

The medal for English, donated by Brother Claudius, FSC., Provincial, was won by Harold Chornoboy, Fork River, Man. Presentation made by Mayor Chas. A. Peaker.

The medal for science, donated by Dr. M. M. Sereda, was won by John Kuspira of Yorkton. Presented by Dr. S. Potoski.

Medal for mathematics, donated by A. M. Kindred, was won by Harold Wynnyk of Daysland, Alta. Presented by Mr. Kindred.

The valedictory certificate, donated by the Reader's Digest, was won by John Wacko of Oshawa, Ont. Presented by Ken Mayhew.

The medal for Ukrainian, donated by Dr. P. H. Koziak, was won by Michael Chupik, Goodeve, Sask., but unfortunately he was ill and not able to be present to receive it.

A medal for oratory, donated by John Koziak, was won by Bohdan Hanuschak of Hodgson, Man. Presented by Mrs. G. H. Castleden.

A medal for oratory, donated by P. J. Worobetz, B.A., B.Ed., was won by Peter Popik, West Bend, Sask. Presented by Mrs. Shabbits.

A medal for religion, donated by Rev. J. Bala, CSsR., Provincial, was awarded to John Moshurchak, Wynyard. Presented by Rev. Hawryluk.

A medal for religion, donated by Rev. J. Naphin, was won by Mathias Flegel, Grayson, Sask. Presented by Mrs. Naphin, Rev. Naphin's mother.

Grade XI medal, donated by Rev. Shumay, S.T.L., was won by Michael Lewicky, Gilbert Plains, Man., and presented by Miss Jean Clark.

Grade X medal, donated by Rev. C. Lotocky, won by Adam Exner, Killaly, Sask., and presented by Geo. Hutchings.

Grade IX medal, donated by Rev. Pulak, was won by Wrally Dutkiewicz, Ituna, and presented by Sister Superior Benedict.

S. T. Shabbits Addresses Graduates

Mr. Shabbits, of Canora, Sask., who graduated from St. Joseph's College in 1930, and is now a prominent Ukrainian Catholic of that province, was the main speaker during the graduation program.

He commenced his talk by congratulating the young student-graduates on their great day. Then he went on extolling the magnificent work done by the teachers of both schools. He praised the Brothers of Christian Schools saying: "You young men of St. Joseph's College have been endowed with the training of character that only the Brothers of Christian Schools know how to impart. These kind men have sacrificed all that the world has to offer, to give you the advantage of a truly Christian education. They work without pay, scorning the hope of earthly reward or glory; their only satisfaction in life is the success of the students whose training has been entrusted to their care."

The speaker then paid tribute to the quiet, little known, but very efficient work of the Sisters of Mary Immaculate. Besides the academic courses prescribed, he said, they trained their students to love truth, virtue and to carry out their duties with devotion.

The attention of the graduates was then turned to a few outstanding examples of well learned men and the great services they rendered to humanity in various fields. Mr. Shabbits also stressed with great emphasis the importance of loyalty. "Be loyal to your Church, be loyal to your country, and to those of you who are of Ukrainian parentage, I will say, be loyal to the cause of the people from whom you spring. Be patient with their weaknesses, and proud of their achievements. Ukrainian pioneers in Canada endured unbelievable handicaps and set for us a rate of progress we would do well to duplicate."

Reminding these young men and women to be faithful to the ideals of their dear old Alma Mater throughout their life, the speaker concluded his address by wishing the fine group success and happiness in the future.

ALBERTA

БОРЩІВ, АЛТА.

В неділю вечером, 27-го квтіня, о. Назарко, ЧСВВ., відправив вечірню і по ній молодь зійшлася до Народнього Дому на збори. Томv, що наш бувший предсідатель відїхав від нас, ми мусіли вибрати нового. Ним зістав п. Григорій Мищій.

По обговоренні різних справ, ми вибрали кількох з поміж себе, щоб помогти нашому о. Пароховї у переведенні вакаційної школи для дітей по всіх школах у нашій околиці. Також рішено, що маємо приготовити концерт на День Матери. Однак тому що в той сам день в нас не було відправи, концерт відложено на 18-го травня.

На цих зборах до нашого відділу вписалося кілька нових членів так, що тепер всіх маємо 25.

ДЕНЬ МАТЕРИ

Цього року ми вшанували наших мамів дня 18-го травня. День був дуже гарний і багато людей прибуло на відправу. По відправі, заходами УКЮ, відбувся спільний обід. Всі матері сиділи при першім столі.

По цім члени УКЮ і діти з школи Тоґо, де учителюють п. Оґроднік і панна Є. Павлій, виконали добре приготовану концертову програму на честь мамів. Реферат на тему "Мати" виголосила панна Оля Рурка. Перед закінченням покликано на сцену найстаршу маму в парохії, 74-літну паню Михайліну Семчишин. Маленька Маруся Кокотин вручила її букет цвітів від дітей.

Місцевий заряд УКЮ щиро дякує всім тим, що своєю присутністю, поміччю та вказівками причинилися до величавого відсвяткування цего дня і просить Бога, щоб всім матерям у Борщеві дав щастя, здоровля і много літ прожити.

Секретарка УКЮ.

ПРИНЯТТЯ МАТЕРЯМ

Редвей, Алта.

Вечером 11-го травня, в День Матери, Отець парох відправили Молебен до Матери Божої. Присутні були вся молодь разом з родичами. По відправі молодь приготовила гарне приняття своїм матерям у церковній салі.

Тепер наш відділ задумує зготовити програму на один день, і на це запросити пять сусідних відділів.

Катерина Мелешко,
кореспондентка.

Приєднуйте нових передплатників для "Юнацтва." Як для вояка конечна зброя, так для свідомого юнака часопис!

МОЛОДЕ, БУДЬ НЕВИННА!

Добра дитина виповняє не тільки приказі, але й бажання свого батька. В противному разі її назвалиб нечемною, невдячною та негідною добродійств, що їх одержала від него. Подібно й небесний Отець, Батько і володар світа і всіх людей, вимагає від них, щоб були невинні, чисті серцем. "Щасливі ті, що мають чисте серце, бо вони оглядатимуть Бога", казав Христос. Кому як кому, але молодим людям в особливіший спосіб лицює чистота серця й невинність.

Гідність Невинности

Невинність — це щось так велике, що її й грішний світ шанує й величає, а небо надзвичайно надгороджує. Багато людей її затратили, але ще ніхто не перестав її подивляти. Навіть і старинні Римляни, що валялися у багні розпусти, поважали невинних дівиць до тої міри, що при стрічі клонилися перед ними. Одно слово такої дівиці мало більше поваги і значіння як ціла бесіда славного Ціцерона. От якої пошани зазнавали ті, що мали за своїх опікунів поганських божків, ідолів. А на яку пошану заслугують молоді невинні хлопці і дівчата, що наслідують чистоту самого Божого Сина і Його Пречистої Матери Марії та мають їх за своїх могучих покровителів.

Говорячи про невинність молоді, проповідники порівнюють її з красками чудової дуги, з ніжністю і приємним запахом цвітки, з блеском діяманту. Ці порівнання є дуже слабі, бо людська мова не знає відповідних слів, щоб належно висловитися про цю ангельську прикмету невинности. Славний проповідник св. Бернард, що так вміло давав різні поради та переконував королів та панів та поконував різні фальшиві науки, замовк, коли прийшлося йому говорити про чистоту Божої Матери. І не дивно, бо невинности не можна порівнати навіть з найкращими річами цего світа. Сам Христос, коли говорив про невинність, міг сказати тільки, що щасливі ті, що мають чисте й невинне серце, бо вони будуть Бога оглядати.

Вороги Невинности

Тому що невинність є так великий скарб, її можна дуже легко нарушити і сплямити. Найчастіше шкодять їй неприличні слова. Кілько лиха, кілько згіршення наносять молодим невинним душам недобрі розмови! Всякі "масненькі" слова й жарти, коли їх почується хочби й раз, можуть часом спалахнути як маленька іскорка у великий вогонь. Їх треба конечно уникати, якщо хочемо заховати чисту і несплямлену нашу невинність.

Не меншою загрозою чистоти є переважна частина нинішної лєктури. Підім до котрогобудь склепу, а майже певно знайдемо там ряди маґазинів, що своїми окладинками і змістом наче чигають, щоб невинну душу позбавити її найбільшого скарбу-добра — чистоти. Цю душевну отрую виставляють всюди. Її може набути за кілька центів навіть найменша дитина. Проти Церкви, що напоминає й остерігає перед такою лєктурою, виступають "модерні" поступовці та голосять, що людина має мати свободу у читанні. Що людина може читати все, а як її щось шкодить, тоді може сама відкинути книжку. Чи таке говорення не подібне до того, що каже, що кожна людина може зайти свобідно до склепу, де продається всякі ліки й отруї та пити з котрої фляшинки собі захоче і перестати аж тоді, коли це її пошкодить?

Щоб захоронити цю цінну прикмету, природа сама дала людям совість, щоб відверталися від всего, що їм шкідливе. Хто не хоче користати з цеї захорони і сам добровільно йде в небезпеку, той певно скоро втратить свою невинність і вкоротці пожалує за свою нерозвагу, однак вже буде запізно.

Один визначний артист-маляр мав звичай, що ніколи не глядів на звичайні образи,

тільки на найкращі. Запитаний чому так робить, відповів, що кожний погляд на річ менше досконалу підриває в нім можність належно цінити справжну красу. Якщо отже один непотрібний погляд може пошкодити людині так, що вона тратить правдивий осуд про красу, оскільки більше шкодить людям довге читання і розважування лихих книжок та погляди на неприличні образи?

Наше життя є за коротке, щоб ми читали все, що попаде нам під руки. З всего матеріялу до читання треба вибирати лиш те, що виробляє нам благородне серце й душу, збільшує побожність, заохочує до добра та скріплює наше цінення невинности.

Нагорода за Невинність

Якщо є на світі люди що тішуться, то вони повинні бути в першу чергу ті, що заховали несплямлену свою чистоту. Бо до них каже Христос: "Тіштеся й радійте, бо імена ваші є записані в небі". Грішникам Христос дає прощення гріхів; милосердні доступлять Божого милосердя; голодні і спрагнені правди і справедливости будуть насичені; а найбільшу нагороду — оглядання Бога — Він застеріг тільки для тих, що мають чисте серце: "Щасливі чисті серцем, бо вони будуть Бога оглядати".

Для Дівчат по Містах

Є багато дівчат, що перебувають поза домом, в містах. Одні ходять до вищих шкіл, другі пішли на роботу. Як одні, так і другі далеко від дому, від рідних. По містах вони живуть у різних місцях, без опіки і нагляду старших. Їхнє життя є повне приман і небезпечних нагод.

Коли вони, умучені працею чи наукою, вертають до свого місця перебування, вони не знаходять в нім відповідної розривки. Їм стає нудно. Вони виходять в місто, пристають до незнаного товариства, познакомлюються з різними людьми. Це нерідко допроваджує їх до того, що вони поволі починають опускатися. Занедбують науку чи працю, забувають поволі про молитву і нераз і про Бога та свою душу. Вони починають жити так, як живуть "другі дівчата".

Треба їм все памятати, що вони, як і всі інші люди, є цілковито залежні у всім від Творця світа — Бога; що вони без Його помочі не всилі навіть і пальчиком порушити. Ця свідомість своєї залежности від Бога збуджує в людині почуття піддани і потреби молитви.

В кожній хвилині життя вони повинні памятати, що Бог є всюди і все їх бачить. Тому все, що вони роблять, повинні робити в тім намірі, щоб Богові приподобатися то Його прославити. З вдячности за найбільше добродійство, що його їм дав Бог, святу віру, вони повинні все вірно виповняти всі прикази, що їх дає їм Бог через Свою Церкву. Головно нехай не занедбують недільних обовязків, нехай все приходять на Службу Божу і часто приступають до св. Сповіди і св. Причастя. У цих святих Тайнах вони знайдуть жерело невичерпаної сили. Тут наберуть помочі та відваги мужно опертатися всім ворогам, що стараються їх знеохотити, привести до блуду та звести з доброї дороги. Це одиноке місце, де вони знайдуть захист і охорону перед ворожими засідками.

Це ще не значить, що вони мають стати монахинями або цілий день проводити на молитві. Зовсім ні! Треба тільки бути свідомим, що Бог їх все видить, що Він вимагає, щоб вони щодня молитву відмовляли; щоб всі свої заняття жертвували Йому на славу; щоб виповняли свої релігійні обовязки. Це охоронить їх від сумної долі, що навістила тих молодих людей, що, вийшовши з під материнської опіки в дома, забули Бога, а знали тільки світ і себе.

NEW SUBSCRIPTIONS

Mr. Walter Prychitko, Toronto, Ont.	17
Mr. B. L. Korchinski, Vancouver	13
Miss Magda Kucher, Smoky Lake, Alta.	5
Mrs. A. Bilovus, Van Dyke, Mich.	3
Rev. B. Sloboda, Winnipeg, Man.	1
Rev. M. Daciuk, Mundare, Alta.	1
Mr. Peter Sereda, Daysland, Alta.	1
Mr. Eddie Samoil, New Kiew, Alta.	1
Miss S. Kotelko, Vancouver, B. C.	1

"YOUTH" DONATIONS

U. C. Y. of Manitoba	$15.00
Collection at Plain Lake, Alta.	13.75
Mrs. D. Chamulka. Holden, Alta.	5.00
Sisters Servants of Mary Immaculate, Sacred Heart Academy, Yorkton	4.00
Mr. Nestor Kristolovich, Kenora, Ont.	1.00
Mr. Joseph Yurkiw, Radway, Alta.	1.00
Mr. Wm. Homeniuk, Plain Lake, Alta.	1.00
Miss Stephanie Palsitt, Plain Lake, Alta.	.25

Thank you! May God bless you all for your kindness.

— The Youth.

Flying experts say that rocket planes will carry passengers across the continent in five years.

That's too slow. I could walk the distance in that time.

Clerk: "Here's a pretty card with a lovely sentiment, 'to the only girl I ever loved'."

Sailor: "That's fine. Give me a dozen."

The Missionary Sisters of Christian Charity

AN IDEAL FOR LIFE

The existence of Orders and religious Congregations in the Catholic Church has always been ample proof of the Church's beauty and vitality. There is something noble about the religious life for that very life is direct evidence of the triumph of things spiritual over things material. Is it not beautiful, edifying, nay, even heroic to see a young man in the vigour of youth or a young girl in the blossom of maidenhood give up all for love of Christ and a desire to do good for humanity and souls? Such heroism has even wrung admiration from critics and unbelievers who in spite of their bitterness towards all things Catholics were unable to hide the respect they bore these servants of God in their hearts.

The Latin rite of the Catholic Church has prided itself for ages on many and varied religious congregations of men and women who from time immemorial have reaped honor and glory for the Church with their good works. In the same way the ranks of religious in our Ukrainian Church, not only in Europe, but in Canada, the United States, and South America have wrought wonders in the continual struggle to bring souls and hearts closer to God.

But this last war has hurt our poor Ukrainian nation more than any other, and the terrific impact of its blow was felt more terribly by the religious priests, brothers, and nuns than can be imagined.

The Church has ever suffered persecution, but, for her, persecution has always had a vitalizing effect. The red blood of her martyrs pours new life into all its parts and members, and only serves to make its light shine brighter and further. Not only that, but where previously one religious order has been disabled, and so to say put out of action for a time, new ones sprang up, joined forces with the old, and plunged into the fight with greater zeal than ever in the everlasting battle for God and souls.

And that is how God graced the formation of that congregation of sisters known as the Missionary Sisters of Christian Charity who are entirely new, who are a sign of God's love for the Ukrainian nation and have a definite place and task in His plans for running a Godly world, especially amongst all Catholics of the Eastern Church. Only read on, and let us tell you a bit about them.

Who Are the Missionary Sisters of Christian Charity?

These are the members of a religious congregation founded in Canada in 1945 by the Rev. Mark Romanovich, OSBM., with permission of the Apostolic See, and with the particular blessing and approbation of His Excellency Basil V. Ladyka, Exarch of the Ukrainian Catholics in Canada.

What Is Their Aim and Purpose?

There are general aims and specific aims. Here are the general aims: First, to strive for God's greater glory and the sanctification of their own souls. Second, to propagate Christ's kingdom on earth, and to save and sanctify souls through Christian charity and mercy towards men.

The specific aims of the Missionary Sisters of Christian Charity are: 1) To serve God and the Catholic Church in parishes and missionary territories, devoting themselves to religious, educational, health and social services. 2) To spread the Apostolate of the Catholic Press, to promote Spiritual Exercises and Retreats, and to foster Catholic Action amongst women. 3) To dedicate their lives to all missionary work in the Eastern Rite wherever the good of the Church or the welfare of the people require it.

Their duties may be listed as follows: to teach catechism to children, to youth and adults, and to give them a solid Christian upbringing; to teach in schools and institutions; to bring medical and nursing services to the sick; to care for orphans, the poor, invalids and aged; to help working women and their families, as well as to aid fallen girls when there is hope for their correction; to conduct camps and recreational centres, hostels in cities for women, and other various activities.

It is understood of course that the good works of the Missionary Sisters will be guided by the demands of modern times and conditions. The field of work of the Sisters is not limited by sex, age, color, creed, position in life or territory; however if any preference at all, .it is to be given to the poor and neglected of the working and farming classes.

Where Are These Sisters Working Now

At present their services are dedicated to the Ukrainian Catholic diocese of Canada, but in proportion to their growth and strength new forces of the Missionary Sisters will be sent amongst other nations..

Where is the Mother House and Novitiate of the Missionary Sisters?

The Mother House and Novitiate of the Sisters is located in Eastern Canada, in Grimsby, Ontario. Grimsby is on Lake Ontario, 55 miles south of Toronto, and 16 miles east of Hamilton. The beautiful brick home and orchard of the Missionary Sisters is situated on the scenic No. 8 Highway a short two miles on the west side of Grimsby.

(TO BE CONTINUED)

Wolansky Mr. Joseph Apr.47
10813 - 111 Ave.
City

Make . . .

THE BEST

OF YOUR VACATION!

SPEND AT LEAST PART OF IT IN EDMONTON OR SASKATOON

For the welfare of young men and women, the Provincial Executives of the U. C. Y. of Alberta and Saskatchewan, are sponsoring Leadership Courses in both provinces. Three weeks of interesting lectures by prominent priests and laymen! The program will consist of prayer, the interchange of ideas through lectures and discussions, creative work, recreation in the spirit of the Church and planning for the growth of the U.C.Y. among the Ukrainian youth in Canada.

The Courses are to be held in

EDMONTON — JULY 2nd to 27th,

— and —

SASKATOON — JULY 31st to AUGUST 24th

APPLY NOW ! IT'S STILL NOT TOO LATE !

Send your applications to: Rev. Fr. S. Kurylo, 8317 - 105 St., Edmonton.
and to: Rev. Fr. V. Firman, 214 Ave. M. So., Saskatoon.